

πῆρξε τότε ἡ πάλῃ μεταξύ τῶν εἰκονολατρῶν καὶ τῶν εἰκονομάχων· εἰς τῶν Λεόντων ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα προῖας κατήργησε τὰς εἰκόνας, πᾶν ὀρησκευτικὸν ἱνδαλμα ἀπαγορεύσας, ὡς καὶ τὴν κατασκευὴν σταυρῶν καὶ κηροπλάστων ξαύων. Ἐπισυνέβησαν τότε διαρπαγαὶ καὶ ἄλλα κακὰ, ἐξ ὧν ἔπαθεν ἡ βυζαντινὴ τέχνη. Ἐδέητε λοιπὸν νὰ ὑποχωρήσωσι καὶ αἱ εἰκόνες ἀνεστηλώθησαν. Ἐν τούτοις ὁ κ. Παπαρρήγόπουλος ἀποδεικνύει ὅτι τῶν εἰκονομάχων ἡ μεταρρύθμισις δὲν ἀπέβη ὅλως ἄγονος καὶ ὅτι ἡ μακεδονικὴ δυναστεία ἐπωφελήθη λίαν ἐπιτηδείως ἐκ τῆς ἐθνικῆς ταύτης ἀνανήψεως.

Τὸ ὀλεθριον ὅμως τραῦμα ἐπέπρωτο νὰ προέλθῃ ἐκ τῆς Λύσεως, τοῦ λατινικοῦ χριστιανισμοῦ. Ἡ πτώσις τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Ἀνατολῆς καὶ μετ' αὐτὴν ἡ ἐπίσκηψις τῆς τουρκικῆς δυνάμεως ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Δουνάβεως καὶ ἐπὶ τῆς Μεσογείου ὑπῆρξαν τὰ κύρια ἀποτελέσματα τῶν σταυροφορῶν, οἵτινες ἀντὶ ν' ἀποτπάζωσι τὴν Συρίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον ἀπὸ τῶν ἀπίστων, οἵτινες ἀπετέλουν ἄλλως τὸν πληθυσμὸν τῶν χωρῶν τούτων, κατέστρεψαν τὴν Θράκην, τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἀσίαν, κατέρριψαν κράτος διατηρούμενον εἰσέτι καὶ παρεκώλυσαν αὐτὸ ὅπως ἀνορθωθῇ. Γνωσταὶ αἱ ἐνοχλήσεις ἃς παρέσχον Ἀλεξίῳ τῷ Κομνηνῷ τὰ στίφη Πέτρου τοῦ Ἐρημίτου καὶ τὰ ὀλιγώτερον ἄγρια στρατεύματα τοῦ Γοδεφροῦ καὶ τοῦ Βογεμόνδου. Ἄλλως ὁ εἰρημένος αὐτοκράτωρ ἐδυνήθη νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν φιλίαν τῶν Δυτικῶν. Τὸ σχίσμα ἀπεξένωσεν ἐσαεὶ τὴν δυτικὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τῆς ἐλληνικῆς αὐτοκρατορίας. Οἱ Νορμανδοὶ τοῦ Γουίσκεάρδου τῇ συνενοχῇ τοῦ πάπα πολλάς λυσσώδεις ἀλλ' ἀνωφελεῖς ἐπεχείρησαν κατὰ τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀκαρνανίας καὶ τῆς Ἠπείρου ἐπιθέσεις, τοιαῦται δὲ ἐπανεληφθῆσαν κατὰ τὸν δωδέκατον αἰῶνα εἴτε ἐν Εὐρώπῃ εἴτε ἐν Ἀσίᾳ. Τῷ 1204 ἡ τετάρτη σταυροφορία ἀναχωρήσασα εἰς Ἱερουσαλὴμ ἔστη ἐν Κωνσταντινουπόλει· ἡ πόλις ὑπὸ ἐμφυλίων κατατροχυομένη σπαραγμῶν ἐκυριεύθη καὶ διηρπάγη ὑπὸ τῶν Ἑνετῶν, τῶν Φλαμμενδῶν καὶ τῶν Γάλλων. Ἐν Μακεδονίᾳ, ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Πελοποννήσῳ γελοία ἐγκαθιδρύθη λατινικὴ αὐτοκρατορία, γελοῖον φεουδαλικὸν σύστημα, καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ αἰσχροῦ τούτου οἱ ἐνήμεροι οὗτοι ἡγεμόνες κατήντησαν νὰ συμμαχήσωσι τοῖς Τούρκοις, τοῖς Μουσουλμάνοις, ὅπως πολεμήσωσι τοὺς χριστιανοὺς Κομνηνοὺς καὶ Παλαιολόγους, τοὺς ἐγκατεστημένους εἴτε ἐν Ἀρτῷ, εἴτε ἐν Νικαίᾳ, εἴτε ἐν Τραπεζοῦντι. Τὸ ἐν Ἀνατολῇ λατινικὸν κράτος ἐξῆσε ὅθ' ἔτη, ὃ δὲ ἐγκληματικὸς οὗτος ἀναχρονισμὸς εἶχε καταστρέ-

φει τὸ πᾶν. Μαρκήσιοι καὶ δοῦκες ἐζητῶν ἐν Μωρέᾳ ἐπὶ ἓνα ἢ δύο αἰῶνας, οἱ δὲ Παλαιολόγοι κρατοῦντες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐδυνήθησαν μὲν νὰ νικήσωσιν ἀκόμη τοὺς Σέρβους, ἀλλ' ἡ Ἀσία ὤχαστο ἀπιοῦσα. Οἱ Βυζαντινοὶ ὑποχωροῦντες μικρὸν κατὰ μικρὸν κατήντησαν μέχρι πρὸ τῶν τειχῶν τῆς πρωτεύουσας αὐτῶν, ὃ δὲ τελευταῖος τῶν Κωνσταντίνων ἐγκαταλειμμένος ὑπὸ τῆς Εὐρώπης, ὑπὸ ἰσχυροῦ δὲ πολιωρκεμένου στρατοῦ ἀπέθανε γενναίως μετὰ δέμηνον ἀντίστασιν πληγεὶς ἐκ τῶν νότων, ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς, ἐνθα ἀντέστη «ἐπὶ 54 ἡμέρας ἐναντι τοῦ στρατηγοῦ, τοῦ Μωάμεθ Β' τῶν δεκαπεντακισχιλίων γενιτσάρων αὐτοῦ καὶ τῶν μεγίστων τηλεβόλων ἅτινα ὑπῆρχον τότε».

Ὁ κ. Παπαρρήγόπουλος αἰτιᾶται ἀπροσωπολήπτως τὴν χριστιανικὴν Εὐρώπην καὶ τὴν σταυροφορὸν Δύσιν, αἵτινες προὔξενησαν τὸν ὀλεθρον τοῦ ἐν Ἀνατολῇ χριστιανικοῦ ἐλληνισμοῦ· καὶ ὄντως ἀγνοοῦμεν πῶς δύναται ν' ἀπορρίψῃ τις τὴν εὐθύνην ταύτην. Ἡ ἁγία Ἐδρα καὶ ὁ φεουδαλισμὸς ἐπέρριψαν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης, ἐπὶ τῆς κοιλάδος τοῦ Δουνάβεως, ἐπὶ τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Αὐστρίας καταστροφὰς, ἃς ἀξιοῦσιν ὅτι ἀπετόβησαν, καὶ ἃς μόνῃ ἡ βυζαντινὴ αὐτοκρατορία ἀπὸ τῆς Ἐγείρας κατώρθου ν' ἀπομακρύνῃ. Ἡ δυτικὴ Εὐρώπη διὰ τῶν σταυροφοριῶν καὶ ἡ λατινικὴ χριστιανισμὸς διὰ τοῦ πάπα κατέρριψαν τὴν προασπίζουσαν τὴν βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν καὶ τὸν ἐλληνικὸν χριστιανισμὸν ἀσπιδά.

Τοιοῦτο τὸ ἄρθρον εἰς ὃ παρωρμήθη ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία ἀναλύουσα τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Παπαρρηγόπουλου συγγραφείσαν Ἱστορίαν τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

Η ΣΦΡΑΓΙΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ. — Ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ ἐδημοσιεύσαμεν ὀλίγα τινὰ περὶ ταχυδρομικῆς στατιστικῆς, ἀναγράφομεν δὲ νῦν ἐξ εὐρωπαϊκῆς ἐφημερίδος καὶ πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς σφραγίσεως τῶν ἐπιστολῶν, πληροφορίας αἵτινες πολὺ ἔχουσι τὸ διάφορον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν διαφόρων τρόπων, ὧν ἀλλήλαδιαδόχως ἐγένετο χρῆσις ἐπὶ τούτου. Μέχρι τέλους τοῦ μεσαίωνος ἐγένετο χρῆσις τοῦ συνήθους κηροῦ πρὸς σφράγισιν τῶν ἐπιστολῶν. Τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ σφραγίζεσθαι μόλις κατὰ τὸν δέκατον αἰῶνα ἀντικατέστησεν ἡ χρῆσις τοῦ σφραγιστικοῦ κηροῦ, ὃν οἱ Πορτογάλοι μετήνεγκον ἐξ Ἰνδικῆς εἰς Εὐρώπην. Ὁ σφραγιτικὸς οὗτος κηρὸς παράγεται ἐν Σινικῇ. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὑπῆρξε σπάνιον τι καὶ πολύτιμον πρᾶγμα, ἀλλ' ἀκολούθως ἡ χρῆσις αὐτοῦ γε-

νική ἀποβάσσει τῆς τῶν πάντων ἔτυχεν ἐκτιμήσεως. Εἰς ταῦτα προσθετέον ὅτι τὸ ἀρχαιότερον βιβλίον, ἐν ᾧ μνεία γίνεται τοῦ σφραγιστικοῦ κηροῦ εἶναι συνθήκη Γερμανικῶν τινῶν τῆς "Ορτας ἐπὶ τῶν ἀρωμάτων, δημοσιευθεῖσα τῷ 1563. Ἡ δὲ πρώτη ἐπιστολὴ ἡ διὰ σφραγιστικοῦ κηροῦ σφραγισθεῖσα, καὶ ἡς διετηρήθη ἡ μνήμη, εἶναι, λέγεται, ἐπιστολὴ τις γραφεῖσα εἰς τὸν παλατῖνον κόμητα Φρειδερίκον τῷ 1567 ὑπὸ γάλλου εἰσαγρότου, ὅστις ἀπεστάλη μετ' ἐντολῆς εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Βεῦμάρης. Ἀλλὰ μετὰ τοῦ σφραγιστικοῦ κηροῦ ἐφάνησαν καὶ αἱ σφραγιδαὶ (ὅστιαι), αἵτινες ὁμοῦ οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον παρεκώλγησαν τὴν χρῆσιν τοῦ κηροῦ. Σήμερον τὸ κόμμι, οὗ ἡ ἐφεύρεσις ἀφείλεται εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἀντικατέστησεν ἐν πολλοῖς πάντα τοὺς σφραγιστικούς τρόπους τῶν ἐπιστολῶν. Ὑπάρχουσι δὲ τοσοῦτον ἐντελεῖς μηχαναί, ὥστε δυνατόν ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι νὰ κατασκευασθῶσιν 20 ἕως 25 ἑκατομύρια φάκελλοι ἐπιστολῶν, οἵτινες τεύτοχρόνως διπλοῦνται, κομμοῦνται καὶ διανέμονται εἰς ὁμοιόμορφα δέματα.

ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΟΝ

ΤΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ.

(Ἐξ ἀνεκδότου κώδικος Ἰω. Πρωτοῦ Θεραπευνοῦ).

Διὰ νὰ καταλάβῃ τις τὸν χρόνον τῆς καλοκαιρίας ὅσον καὶ τὴν κακοκαιρίαν, ἔχει πολλὰ καὶ διάφορα σημεῖα φυσικὰ, ἀπὸ τὰ ὅποια ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡμπαρεῖ καὶ τὸ ἐν καὶ τὸ ἄλλο νὰ προγνώσῃ. Καὶ δὴ.

Α'. Σημεῖα τῶν μετεώρων.

Ἐὰν ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου τρεῖς ὥρας ἀδιακόπως ᾖναι καθαρὸς καὶ ὥταν πράσινος, δηλοῖ ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἡλίου καὶ καλοκαιρίαν.

Ὅταν τὰ σύννεφα ἔχωσιν ἐν καὶ τὸ αὐτὸ λευκὸν χρῶμα, δηλοῖ τὸ ἴδιον. Ὅταν ὁ ἥλιος δῶναι (ἦτοι βασιλεύει) καθαρῶς καὶ χωρὶς σύννεφον, προσμένοντες εἰς ἐκεῖνον τὸν ὀρίζοντα τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν καλοκαιρίαν βεβαίως.

Ὅταν τὸ καλοκαῖρι δὲν πέσῃ ὁροσικὰ τὸ ταχὺ, βέβαια ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἔχει νὰ βρέξῃ, ἡ τοῦλάχιστον ἔχει νὰ γένῃ θολὸς καιρὸς.

Ὅταν βρέχῃ εἰς λίμνην τινὰ ἢ εἰς ποταμὸν καὶ γίνωνται φούσκαις μεγάλαις, συμβαίνουντες ἐπειτα μεγάλα βροχὰ καὶ διαρκοῦσι πολὺ.

Ὅταν ᾖναι μεγάλη ζέστη καὶ ἐπειτα ἔξαρνα ἀκολουθήσῃ σφοδρὸς ἀνεμὸς βέβαια ἔχει νὰ βρέξῃ.

Ὅμοίως καὶ ὅταν ἡ σελήνη φαίνεται μὲ χρῶμα πελιδνὸν καὶ ὑποχρὸν, ὁ νότος, καθὼς εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους, φέρει ἀφεύκτως βροχὴν, καθὼς καὶ

ὁ βορρῆας πνέων ἀπὸ τὴν ἄρκτον διασκορπίζει τὰ σύννεφα.

Ὅταν μετὰ τὴν νεοσέληνον τὴν ἀκόλουθον δευτέραν βρέξῃ, δηλοῖ βροχὴν καὶ θολερὸν καιρὸν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὅλον ἐκεῖνον τὸν μῆνα.

Ὅταν τὸν χειμῶνα ἀπαλύνῃ ὁ καιρὸς, καὶ οἱ ταῖχοι φαίνονται νὰ ἰδρῶσιν, δηλοῖ βροχὴν ἢ χιόνι.

Ὅταν ἀνατέλλων ὁ ἥλιος φαίνεται πολλὰ κόκκινος, ἢ χαραγὴ τοῦ δηλοῖ βροχὴν ἢ ἀνεμὸν.

Ὅταν τὸ ὕστερον τέταρτον τῆς σελήνης περικυκλῶν κόκκινος ἥλιος, δηλοῖ μεγάλην βροχὴν.

Ὅταν ἡ σελήνη εἰς τὴν αὐξήσιν ἔχῃ μελανὰ κέρατα, δηλοῖ εἰς τὴν χάσιν τῆς πολλὴν βροχὴν.

Ὅταν τὸ θέρος φαίνονται τὰ σύννεφα ὑπόλευκα καὶ ὥσπερ νὰ ᾖναι γεμάτα χιόνι, ἔχει νὰ πέσῃ χαλάζι ὀγλίγωρα.

Ἐπεὶ ὅτι λογῆς καιρὸς εἶναι τὴν ἀποκρέω τοιαύτης λογῆς μέλλει νὰ συνέβῃ καὶ τὸ Πάσχα. Τοῦτο εἶναι παρατηρημένον.

Ὡσαύτως παρατηροῦσιν τινες τὰς ἡμέρας ἀπὸ τὴν 4 αὐγούστου ἕως τὰς 16', καὶ ἀπ' ἐδῶ προγνρίζουσιν ὅλους τοὺς δώδεκα μῆνας τοῦ ἐφεξῆς χρόνου καὶ τὸ εὐρίσκουσιν ἀληθεῖς.

Β'. Σημεῖα ἕτερα διάφορα.

Ὅταν ὁ καπνὸς ἀπὸ τοῦ καπνοδοχεῖον πίπτῃ κάτω, δηλοῖ νότον καὶ βροχὴν.

Ὅταν οἱ βάτραχοι φωνάζουν δυνατὰ, δηλοῖ βροχὴν.

Ὅταν τὰ περιστέρια πολλὰ κράζουσιν εἰς τὰς φωλεὰς των, δηλοῖ καλὸν καιρὸν, καὶ διαρκεῖ πολὺ.

Ὅταν αἱ χῆνες καὶ αἱ πάπαις κολυμβῶσι συγχὰ, προμηνύουσι βροχερὸν καιρὸν.

Ὅμοίως τὸ παράκαιρον λάλημα τοῦ πετεινοῦ προμηνύει μεταβολὴν καιροῦ, καθὼς ὅλοι τὸ ἡξεύρουσιν.

Ὅταν αἱ γυναῖκες παραπονοῦνται ἀπὸ τὴν ἀσυνείθιστον καὶ κακὴν ἐνάχλησιν τῶν φύλλων, δηλοῖ ὀγλίγωρα βροχὴν.

Ὅταν τὰ βόδια ὑψώνωσι τὰς κεφαλὰς των καὶ μὲ τὴν μύτην των φαίνονται ὥσπερ νὰ ὑσφραίνωνται τι, προμηνύει μεγάλας βροχὰς καὶ βροντάς.

Ὅταν τὰ γουρούνια ξεχωρίζωσιν ἀπὸ τὴν ἀγέλην των καὶ ζητοῦντα τόπον νὰ ἔμβουν τρέχουν ὀγλίγωρα, καὶ ὅτι εὗρουν ἐμπροσθέν των τὸ ἀναγυρίζουν μὲ τὸ ρύγχος των, προμηνύει ταχέως σφοδρὰν ἀνεμοζάλην, ἢτοι βροχὴν μεγάλην μὲ ἀνεμὸν.

Ὁ ὑπεύθυνος Ε. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΒΟΥΤΥΡΑ καὶ Σ^α.